

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B., spol. s.r.o.**, H.X., proti žalovanému: **J. s.r.o.**, P.X., B., o zaplataenie 864 670,50 Sk, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 50 C 241/2006, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. augusta 2007 sp.zn. 3 Co 92/07, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) uznesením z 28. augusta 2007 sp.zn. 3 Co 92/07 zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava II (súd prvého stupňa) z 9. januára 2007 č.k. 50 C 241/06-43 v časti o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O trovách odvolacieho konania tiež rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Samostatným výrokom naostatok odmietol odvolanie žalovaného proti výroku, ktorým súd prvého stupňa pripustil zmenu žaloby.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v častiach o trovách konania, žalobca podal dovolanie. Uviedol, že mimoriadny opravný prostriedok podáva podľa § 239 ods. 1 a § 240 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhol napadnuté časti rozhodnutia odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie žalobcu je prípustné. Dospel k záveru, že jeho dovolaním sa napáda rozhodnutie, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

Dovoláním žalobcu napadnuté rozhodnutie má procesnú formu uznesenia a prípustnosť dovolania proti nemu treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (pripúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p, ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Existenciu takýchto väd ale nezistil.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

Z týchto dôvodov bolo potrebné dovolanie žalobcu odmietnuť podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c/ O.s.p.

Dovolací súd úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. marca 2008

**JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

